

ת"פ 32420/09/17 - מדינת ישראל, ע"י המחלקה לחקירות שוטרים נגד אפרים דסטה

בית משפט השלום בכפר סבא

24 יוני 2018

ת"פ 32420-09-17 מדינת ישראל נ' דסטה

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה מדינת ישראל ע"י המחלקה לחקירות
שוטרים באמצעות ב"כ עו"ד בתיה
קוליץ

נגד
הנאשם אפרים דסטה ע"י ב"כ עו"ד ליאור פרי

נוכחים:
ב"כ המאשימה עו"ד ליאורה נהון
הנאשם בעצמו, ב"כ עו"ד רומא מינוהב
גזר דין

1. הנאשם, אפרים דסטה יליד 1966, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מוסכם, במסגרת הסדר טיעון שנקשר בין הצדדים טרם הגשתו, בביצוע עבירה של **גניבה**.

2. לפי עובדות כתב האישום המוסכם, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירת הנאשם כחוקר בתחנת משטרת נתניה.

ביום 18.10.2015 הגיעה גב' שאשיה בריהון (להלן - "**המתלוננת**") לתחנת המשטרה בנתניה והגישה תלונה נגד מר סיסאי אדגו (להלן - "**סיסאי**"). בתלונתה מסרה המתלוננת כי בקשה להסיר מעצמה כישוף. לצורך זה פנתה לסיסאי, שהציג עצמו כמכשף, ושילמה לו ₪ 20,000. סיסאי אף איים על המתלוננת ודרש ממנה כספים נוספים.

ביום 19.10.2015 חקר הנאשם את סיסאי בחשד לביצוע עבירות איומים, קבלת דבר במרמה וכישוף אדם. סיסאי הכחיש את החשדות שהועלו נגדו. ביום 22.10.2015 חקר הנאשם את המתלוננת, אשר פירטה בהזדמנות זו את גרסתה, ובהמשך אותו היום חקר הנאשם פעם נוספת את סיסאי. תחילה הכחיש סיסאי את המיוחס לו, אך בהמשך אמר כי פגע במתלוננת ובכוונתו להשיב לה את סכום הכסף שנטל ממנה - בתשלומים. הנאשם התקשר למתלוננת ואמר לה כי סיסאי יעביר את סכום הכסף לנאשם, וזה יעבירו למתלוננת בתוקף תפקידו כחוקר התלונה.

במועד מסוים לאחר מכן נפגשה אחותו של סיסאי עם הנאשם והעבירה לו ₪ 4,000 במזומן. בהמשך נפגש הנאשם עם סיסאי שלוש פעמים נוספות בעיר נתניה, בהפרשים של כחודש ימים בין פגישה לפגישה. בפגישות אלה

העביר סיסאי לנאשם 1,000 ₪, 2,000 ₪ ושוב 1,000 ₪ - כספים שעל סיסאי להעביר למתלוננת. סך הכול נטל לידיו הנאשם 8,000 ₪ לצורך העברתם למתלוננת.

הנאשם לא תיעד את המפגשים או את קבלת הכסף, ולא דיווח למפקדיו. הנאשם לא עדכן את המתלוננת כי קיבל לידיו את הכסף מסיסאי לצורך העברתו אליה. יתרה מכך: המתלוננת והנאשם נפגשו באקראי באוטובוס ובפגישה זו אמר הנאשם למתלוננת כי סיסאי העביר לידיו 1,000 ₪ בלבד.

בעקבות האמור התקשרה המתלוננת לסיסאי לברר מדוע לא העבירה את הכסף לנאשם כמוסכם. סיסאי השיב כי העביר לנאשם 8,000 ₪. המתלוננת התקשרה לנאשם ובקשה ממנו להעביר לה את הכסף. הנאשם לא עשה כן, ולאחר מספר שיחות הפסיק לענות למתלוננת.

או אז פנתה המתלוננת לנופר מהרט, חוקרת במשטרת נתניה (להלן - "נופר"), שתסייע לה מול הנאשם. נופר שוחחה עם הנאשם ומסרה לו את בקשת המתלוננת, אך הנאשם לא העביר למתלוננת את כספה. משלא נענו פניותיה לנאשם, פנתה המתלוננת ליעל לוגסי, רכזת חקירות בתחנת נתניה (להלן - "יעל"). המתלוננת הלינה בפני יעל כי הנאשם לא מטפל בתלונתה ולא עונה לשיחותיה. יעל פנתה לנאשם והורתה לו ליצור קשר עם המתלוננת, אך הנאשם לא עשה כן.

3. במסגרת ההסדר הוסכם כי נערך תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, אשר לבקשת ההגנה יבחן את סוגיית ההרשעה. המאשימה הודיעה כי תעמוד על הרשעה והצדדים יטענו לעונש באורח חופשי.

4. שירות המבחן הגיש תסקיר אודות הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם, כבן 54, יליד אתיופיה. בהיותו בן 16 עלה עם משפחתו לישראל. הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים. לאורך 24 שנים עבד הנאשם כשוטר ובעקבות העבירה יצא לפנסיה מוקדמת ומאז אינו עובד.

אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות ולא פתוחים בעניינו תיקי משטרה. הנאשם התקשה ליטול אחריות על ביצוע העבירה. לדבריו נטל את הכסף מהנחקר לצורך העברתו למתלוננת. הנאשם מזהה את הבעייתיות בהתנהגותו רק בכך שלקח את הכסף באופן זמני לביתו ולא העבירו למתלוננת. הנאשם התקשה להתייחס להתנהגותו באופן ביקורתי ושירות המבחן התרשם מטשטוש וצמצום שנקט מולם וחוסר הבנה של העובדה כי ניצל לרעה את תפקידו. הנאשם התקשה לגלות אמפתיה לנפגעת העבירה ועסוק במחירים שמשלם הוא בעקבות הסתבכותו.

נוכח כל האמור, ואף בשל העובדה כי הנאשם לא הציג כל פגיעה קונקרטית, נמנע שירות המבחן מהמלצה בנושא ההרשעה והביע דעתו כי של"צ בהיקף 250 שעות הולם מקרה זה. גובשה תכנית של"צ.

תמצית טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד בתיה קוליץ, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם, וכן על מעילתו באמונה של המתלוננת, ניצול תפקידו ופגיעתו באמון הציבור בלובשי המדים. התובעת הפנתה לפסיקה, עתרה למתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר ל-8 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להשית על הנאשם עבודות שירות בשליש התחתון של המתחם.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד ליאור פרי, התנגד בטיעונו לטענת התובעת כי הנאשם ניצל את תפקידו כדי לפגוע במתלוננת. הוא הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולפרק הזמן הארוך בו שירת במשטרה ללא דופי. הובהר כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו ורק מתקשה להסביר את מעשיו. לדברי הסניגור המעשה הרס את חיי הנאשם. הוא לא חיכה שיפטרוהו אלא עזב את המשטרה ומאז אינו עובד. חשוב לנאשם לסיים את ההליך ללא הרשעה על מנת שיוכל למצוא עבודה כמאבטח וכך לנצל את ניסיונו. הוזכר גם כי עברו שנתיים ומחצה מהמקרה ולא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנאשם בדברו האחרון לעונש הרהיב תחילה עוז וטען שלא ביקש לגנוב את כספי המתלוננת. לאחר הפסקה נמלך הנאשם בדעתו, אישר את הודאתו בעובדות כתב האישום והביע חרטה וצער.

דין

7. הנאשם שימש חוקר בתחנת משטרת נתניה. במסגרת תפקידו גבה הנאשם תלונה מאישה שמסרה כי נוכל נטל ממנה כספים בתואנת שווא. הנאשם חקר גם את הנוכל. הנוכל העביר חלק מכספי אותה אישה לנאשם - 8,000 ₪ בסך הכול. במקום להשיב את הגזלה למתלוננת נטל הנאשם את כספיה לכיסו ושיקר למתלוננת בנוגע להיקף הכספים שהועברו לו. העברות הכספים לא תועדו על ידי הנאשם, והוא לא מצא לנכון לעדכן את מפקדיו במעשיו אלה. בהמשך סיכל הנאשם את ניסיונות המתלוננת לקבל לידיה את הכספים על דרך של פניות לשני גורמים בתחנה.

8. לפנינו שוטר שמעל בחובותיו באמונו של האזרח הנזקק לשירותיו ובאמון הציבור. שלא כטענת ב"כ הנאשם, בוודאי שהנאשם ניצל את פער הכוחות המובנה בינו כחוקר משטרה לבין המתלוננת על מנת לפעול באופן החמור בו פעל, ממש כאחרון העבריינים.

חסד עשתה המאשימה עם הנאשם ביחסה לו עבירה של גניבה בלבד. נסיבות המקרה הולמות העמדה לדין בעבירה של מרמה והפרת אמונים וכן בעבירה של גניבה בידי עובד הציבור - עבירה שדינה 10 שנות מאסר.

9. אין מקום להרחיב במקרה זה בסוגיית ההרשעה. לא זו בלבד שהמעשה שביצע הנאשם חמור ביותר, וספק רב בעיניי אם יכול לדור בכפיפה אחת עם ויתור על הכתמת הנאשם בכתם המתבקש של הרשעה בפלילים, הרי לא הוצגה בעניינו של נאשם זה פגיעה קונקרטית ושירות המבחן לא המליץ על ביטול הרשעה. יתרה מכך, הנאשם עצמו אינו מודע כלל לחומרת מעשיו ולא הביע חרטה אמת.

אלה הסיבות בעטיין הודעתי כבר בתום שמיעת הטיעונים לעונש כי החלטתי לדחות את בקשה ההגנה לבטל את הרשעת הנאשם במקרה דנן.

10. עליי לעצב מתחם עונש הולם את העבירה בנסיבותיה. בהקשר זה יש להביא בחשבון את עקרון ההלימה בין מעשה לעונש; את הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירה שביצע הנאשם (הקניין הפרטי וכן אמון הציבור בעובדי הציבור, בטוהר המידות שלהם ובתקינות פעולת המינהל הציבורי); את נסיבות ביצוע העבירה אשר פורטו לעיל; ואת רמת הענישה הנוהגת.

הצדדים לא הגישו גזרי דין שיוכלו לבסס רמת ענישה נהגת שרלבנטית למקרה דנן [ת"פ (מחוזי י-ם) 10187-12-15 **מדינת ישראל נ' געברי** (27.4.2018) הוא מקרה בו העבירה הייתה גניבה בידי עובד הציבור וכן הוצג הסדר טיעון שכלל הסכמה חלקית לעניין העונש].

אפשר בהחלט שמתחם העונש ההולם שהציעה המאשימה במקרה זה, בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-8 חודשי מאסר בפועל, קל יחסית לחומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם, אולם לא אעשה עצמי קטגור ולא אחמיר עם הנאשם מעביר לעתירת המאשימה.

11. לחומרה שקלתי את הפגיעה הקשה שהסבו מעשי הנאשם למתלוננת וכן לאמון הציבור במשטרת ישראל, ואת הצורך המובהק בהרתעת לובשי המדים הכחולים בסוג זה של עבירות, שלא תמיד קלות לגילוי ולהוכחה.

12. לקולה שקלתי את העובדה כי הנאשם שירת במשטרה 24 שנים ללא דופי, את כלל נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר, וכן את אובדן עבודתו של הנאשם ומקור פרנסתו.

13. שקלול הנסיבות היה מביאני לגזור על הנאשם עונש עיקרי של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, אלא שהמאשימה ראתה להסתפק בעתירה קלה יותר, ועל כן אגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 3 חודשים.

הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות השירות, אך זה מצא שמבחינה רפואית אינו מתאים לבצע עבודת שירות, הגם שלאחרונה החל לעבוד כסייע לילד עם מוגבלות.

נוכח חמורתם המופלגת של מעשי הנאשם לא ראיתי לנכון לפטור אותו מריצוי עונש מאסר בפועל, ולכן ירצה הנאשם את עונשו מאחורי סורג ובריח.

ב. הנאשם יפצה את נפגעת העבירה, שאשיה בריהון, בסכום של 5,000 ₪. הסכום ישתלם עד ליום 1.8.2018. המאשימה תמציא את פרטי נפגעת העבירה במזכירות עוד היום ותעדכנה כי נפסק פיצוי לזכותה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, במעמד הנוכחים.